

KERKDIENSTEN

GENEVE	COMMUGNY
Auditoire de Calvin, naast Cathédrale St. Pierre	Temple Saint-Christophe
Zondag 9 september om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 23 september om 11.00 uur Ds. Lia Wolters-Berghout Buitendag in Begnins
Zondag 14 oktober om 9.30 Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 28 oktober om 11.00 Ds. Lia Wolters-Berghout Kringendienst

Niet zonder afscheid.

Soms raak je onder de indruk van dingen die je ontmoet in de loop van je leven. Dat was voor mij bijvoorbeeld de ontmoeting met een echtpaar dat door een auto-ongeluk het kindje dat zij verwachtten verloren hadden. Ze hadden het een naam gegeven: Daphne. Vroeger gebeurde dat niet. Een miskraam betekende het einde van een zwangerschap, niet het verlies van een kind. Vaak werd het onvolgroeide kindje zonder dat de moeder het te zien kreeg weggehaald. Naamloos ging het ten onder. Voor de moeder die het gedragen heeft moet dat een hard gelach geweest zijn.

Bij Daphne ging dat anders. Met de ouders hebben we in de zaal van het ziekenhuis waar zij lagen een korte plechtigheid gehouden. Een waardig afscheid voor een mensenkind dat het daglicht nooit had mogen aanschouwen. Op zoek naar een gedicht kon ik niets passends vinden, omdat het nooit echt over een dergelijke situatie ging. Daarom heb ik toen de volgende tekst geschreven die ik onlangs bij het opruimen weer tegen kwam:

Gedragen in de moederschoot,
verborgen in de duisternis
ben je niet aan het licht gekomen.
Je hartslag werd gehoord
je beweging gevoeld.
Verborgen bleef je,
verborgen in de dood.
Je bent gegaan voor je er was,
gegaan naar het licht,
dat voor ons met duister omhuld is.

In onze herinnering blijft jouw hartslag,
Jouw getrappel,
Je gave vorm,
Waarmee de Schepper je had toegerust.
Voor het leven bestemd was je.
Voor het leven bestemd blijf je,
anders dan verwacht.

Wij nemen afscheid van je,
wij geven je uit handen
uit de moederschoot
in de schoot van de Eeuwige
waar je met liefde omringt zult zijn:

kind van God tot in eeuwigheid.

Ik wil deze tekst aan u meegeven als troost voor ieder die iets dergelijks meemaakt of meegemaakt heeft in zijn leven.

Lia Wolters-Berghout

UIT DE PASTORIE

Jeûne Genevois

Tijdens de Jeûne Genevois op 6 september 2012 organiseert het overleg van immigrantenkerken waar onze gemeente ook lid van is, « Témoigner ensemble à Genève », een studie bijeenkomst over HIV-Aids. Veel van de Afrikaanse collega kerken hebben hiermee te maken. Het is moeilijk dit vaak aan seksualiteit gelieerde onderwerp te bespreken. Het thema van de dag is "Kom zoals je bent, praat erover." Behalve voorlichting over de infectieziekte zal er ook Bijbelstudie gedaan worden onder andere over de betekenis van genezing en heelheid. Op verschillende momenten zijn er gebedsbijeenkomsten in de kapel van het Oecumenisch Centrum waar de bijeenkomst plaats vindt. Uw predikante zal één van die diensten lijden. Aan het eind van de dag gaat men in optocht naar de kerk van Saint Gervais, waar om 18.00 uur de oecumenische Jeûne Genevois viering plaatsvindt. U bent van harte welkom.

Buitendag

Op 23 september houden we onze jaarlijkse Buitendag. Dr Jaap Breetvelt en zijn vrouw Aagje Papineau Salm zullen daarbij onze gast zijn. Beiden zijn arts (Dr Breetvelt is ook theoloog) en zij zijn vele jaren uitgezonden geweest naar Afrika. Zij zijn daarna medisch adviseur voor het Medisch Coördinatie Secretariaat (een samenwerkingsverband van Protestantse organisaties voor Zending, Werelddiakonaat en Ontwikkelingssamenwerking) geweest. Dr Breetvelt is in 1995 benoemd tot Afrika Secretaris van de Raad voor de Zending ("Oegstgeest") en werd bij het samengaan van de Samen-op-Weg kerken in 1999 benoemd tot hoofd van de afdeling Afrika/Midden-Oosten. Aagje Papineau Salm werd in 1992 benoemd tot Adviseur voor Gezondheid bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Jaap Breetvelt was mederedacteur van het boek "Als uw leerlingen tussen de volken – op zoek naar de missionaire roeping van de Protestantse Kerk in Nederland anno 2010".

Zending en Missie hebben bij veel mensen de bijklank van zieltjeswinnerij. Zending in deze tijd, kan dat nog? Hoe ga je als zendeling of missionaris met respect om met de eigen cultuur van de mensen bij wie je te gast bent? Gaat het nog om evangelieverkondiging of gaat het veel meer om culturele uitwisseling met bijvoorbeeld de reeds gevestigde lokale kerken? Zending of Missie is een uitdaging voor de kerk van vandaag. Wat is onze missionaire opdracht en hoe geven wij hier in Zwitserland en Frankrijk vorm aan? Wie over Zending en Missie nadenkt ontdekt dat het niet meer zo vanzelfsprekend is dat mensen uit het Westen het evangelie gaan brengen in het Oosten en Zuiden. Er zijn zelf zendingen die uit die streken naar ons toekomen om het geseclariseerde Europa weer te leren geloven!

Tijdens de kerkdienst van de Buitendag kunnen we de verhalen horen van mensen voor wie deze vragen geen theorie zijn gebleven, maar die aan den lijve deze spannende vragen ervaren hebben en als we dat willen kunnen we er tijdens de maaltijd over verder praten.

Na de dienst is er natuurlijk de brocante en de geweldige rijsttafel van Nesta. Kom allemaal en geef de uitnodiging door aan de mensen die Kontakt niet lezen. Vanwege het oecumenische karakter van de Buitendag zijn onze Katholieke vrienden van harte uitgenodigd. Laat het hen weten!

De kerkdienst begint om 11 uur in de kapel van de Katholieke kerk van Bégnins, de brocante en de maaltijd vinden plaats in de Salle Fleuri tegenover de Kapel. Voor een goede voorbereiding is het van belang dat we ongeveer weten hoeveel mensen er komen. Wilt u zich a.u.b. aanmelden bij Theo en Nesta. (theobakker@bluewin.ch Tel.: 00227840705/ 079 4081300)

Ontmoetingszondag voor leden van de gesprekskringen

Reserveer het alvast in uw agenda: de ontmoetingszondag voor leden van de gesprekskringen op zondag 28 oktober 2012. Op deze dag krijgen leden van de verschillende gespreksgroepen de gelegenheid elkaar te ontmoeten en te horen wat er in de andere kringen speelt. Eerst zal er een kerkdienst zijn en daarna een uitgebreide koffietafel met gelegenheid om verder met elkaar kennis te maken.

U bent van harte uitgenodigd.

In Memoriam

Op 10 augustus 2012 is Dhr. Tjalling Ulbo Sixma baron van Heemstra overleden. In februari, bij de uitvaart van zijn vrouw Thera, sprak hij de hoop uit spoedig bij haar en hun overleden zoon te zijn in de wetenschap dat hij ongeneselijk ziek was. Het heeft gelukkig voor hem niet lang hoeven duren. Hij keek met voldoening terug op een gelukkig, soms moeizaam leven. De laatste jaren woonde hij in La Gracieuse. Hij is 88 jaar oud geworden. De begrafenis heeft plaatsgevonden op woensdag 22 augustus in de kerk van Lonay.

Oecumenisch gebedsrooster

Op zondag 9 september bidden we voor Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Macedonië, Montenegro, Servië en Slovenië. Deze landen kwamen eind vorige eeuw bijna dagelijks in het nieuws. De nieuwe landenindeling maakt dat kerkgrenzen nu soms over landsgrenzen heen gaan, wat door de recente spanningen niet eenvoudig is. Eenheid van gelovigen is so wie so een uitdaging. Cardinal Franjo Kuharic schreef hierover:

Prayer for the unity of all Christians is essentially prayer for the conversion of all Christians, so that we would be able by the Holy Spirit to change our hearts, and so to be reconciled deep in our hearts by the mercy of God and the redemption of Jesus Christ, to be open for each other for a conversion in sincerity, respect and love...

Ecumenism is respect for another faith, in conviction, in conscience; it is deep respect for the dignity of the human being.

Op zondag 23 september, de Buitendag, staan Moldavië, Oekraïne, Rusland en Wit-Rusland op het gebedsrooster.

Lia Wolters-Berghout

Ik las ergens
"God bestaat, ik heb hem ontmoet!"

Wat drommel, dat verbaast me!
Dat God bestaat, die vraag staat buiten
kijf!

Maar dat iemand hem heeft ontmoet
voor mij, dat verrast me!

Want ik had het voorrecht
God te ontmoeten net op een moment
dat ik aan hem twijfelde!
In een klein dorpje in de Lozère
door mensen verlaten,
er was niemand meer.

En terwijl ik langs de oude kerk liep
ging ik
gedreven door één of ander instinct
naar binnen
En daar ... ik werd verblind door
een intens licht ... onverdraaglijk!

Het was God ... God in hoogst eigen
persoon
God die bad
Ik zei tegen mezelf :
"Tot wie bidt hij?
Hij bidt toch niet tot zichzelf?
Niet tot hem?
God toch niet? "

Nee! Hij bad tot de mens!
Hij bad tot mij!
Hij twijfelde aan mij
zoals ik aan hem getwijfeld had!

Hij zei
O mens,
als je bestaat,
geef me een teken!

Ik zei
– mijn God, ik ben er!
Hij zei:
– Een wonder !
Een menselijke verschijning!

Ik zei tegen hem:
– maar mijn God
hoe kunt u twijfelen
aan het bestaan van de mens
U heeft
hem toch zelf gemaakt ?

Hij zei tegen mij
– Ja, maar het is al
zo lang dat ik hem
niet in mijn kerk gezien heb
dat ik me afvroeg of het niet
een geestverschijning was!
Ik zei tegen hem
– U kunt er dus gerust op zijn
mijn God!

Hij zei tegen mij
– Ja!
Ik kan hen daarboven
nu zeggen
"De mens bestaat
Ik heb hem ontmoet!"

Raymond Devos, Matière à rire, Parijs 1992
Overgenomen en vertaald uit Contact, kerkblad van de Eglise Réformée du Pays de
Gex.

Wie verre reizen maakt kan veel verhalen

Zo is het mij vergaan tijdens mijn reizen op Sumatra. In 2009 en in 2011 heb ik herdenkingsbijeenkomsten bijgewoond die nauw betrokken zijn met het begin van het Christendom op Noord-Sumatra. Beide gebeurtenissen worden door de Gereja Kristen Protestan Angkola als het begin van de protestante kerk op Noord-Sumatra beschouwd. Helaas is er weinig vermeld in de Nederlandse geschiedenis. Daarentegen zijn deze twee feiten wel in de Indonesische geschiedenisboeken beschreven. Om de Nederlandse lezer hiervan op de hoogte te brengen heb ik van beide bijeenkomsten een verslag gemaakt, met foto's en videoscènes, dat op de website www.sumatraverhalen.nl geplaatst is.

In 2009 werd in Pakantan herdacht dat in 1834 twee Bataks in dit dorp gedoopt zijn door een predikant van het Nederlands-Indische leger dat in deze plaats gebivakkeerd was tijdens de langdurige Padri oorlog, van 1803 tot 1837. Fanatieke Padri aanhangers uit het zuiden wilden de Bataks, die in de binnenlanden van Sumatra woonden, de islam opleggen. Om de Bataks te beschermen vroegen hun vorsten het Gouvernement om hulp.

Over samenkomen op zondagmorgen

Als ik dit stukje schrijf zitten wij nog volop in de zomervacantie. We genieten van de vrijheid van de natuur, we leven in een roes waar bijna alles mag en niets hoeft. Maar als U Kontakt onder ogen krijgt is de vakantie al grotendeels voorbij. Wij doen in de vakantie weer nieuwe energie op. Ook ervaren wij dat God ons niet los laat, en ons inspireert in de nabije toekomst om het geloof, de hoop en de liefde te blijven voeden. Na de vakantie nodigt de gemeente ons met liefde uit om

In 2011 was het 150 jaar geleden dat zendelingen uit Ermelo twee Bataks in de plaats Parausorat doopten. Omdat vanaf 1861 de kerstening van Batakland op grote schaal is begonnen heeft de Gereja Kristen Protestan Angkola voor deze herdenkingsfeesten op 10-12 juli 2011 vertegenwoordigers van bestuurlijke en kerkelijke organisaties uitgenodigd, o.a. het Ministerie van Godsdienstzaken uit Jakarta. Eerder organiseerde de kerk activiteiten voor de plaatselijke bevolking, zoals het planten van suikerpalmen in Parausorat en het verstrekken van geneeskundige hulp in de maanden juli en oktober 2011.

Tijdens beide bijeenkomsten werd door zowel als Christenen als door Moslims de goede verstandhouding tussen beide bevolkingsgroepen genoemd. De in de maatschappelijke structuur verankerde adat maakt dat men, Christen en Moslim, binnen de familiebanden elkaar respecteert en in vreedzame verhoudingen met elkaar samenleeft.

U kunt dit videoverhaal later nog eens lezen op de webiste van de NPG www.ned-pg.ch

Marietje Potjewijd-Kuipers

samen te komen op zondagmorgen. In een geloofsboek ten behoeve van doopsgezinde gemeenten "Aangeraakt door de Eeuwige" wordt het samenkomen op zondag behandeld. Op zondag mogen we naar de kerk. De gemeente komt dan samen. Ik vraag mij wel eens af : Waarom gaan we naar de kerk? Wat verwachten van een dergelijke samenkomst?

Komt men voor de stilte, voor de preek, voor een lied, voor een woord van warmte, voor de koffie, of een

afpraak? Zoveel mensen, zoveel redenen om (niet) naar de kerk te gaan.

In dit verhaal over het samenkomen op zondag hebben we het over de waarde en het waarom van de kerkdienst. Waarom zingen en bidden we, waarom zijn we getuige van een doop en delen we brood en wijn? Waarom luisteren we naar wat geschreven staat en blijven we nog even om na te praten bij de koffie? Waar is het ons om begonnen in het samenkomen? Waar willen wij aan herinnerd worden en waar zien wij eigenlijk naar uit?

Telkens wanneer de gemeente samenkomt, ontstaat er een ruimte waarin iets kan gebeuren dat voor de christelijke gemeente en de wereld waarin wij leven wezenlijk is. De gemeente moet die ruimte bewaren en vorm geven. Ruimte voor ontmoeting, waar de Geest neerdaalt die bezielt en verenigt. Een ruimte waar de bijbel opengaat en het verhaal van God en de mensen wordt doorverteld. Een ruimte voor stilte en gebed, voor klacht en voor dank, voor breken en delen, voor lofzang en dankbaarheid. De ruimte samengevoegd met alle onderdelen, vormen één geheel, ja zomaar één dak voor een plaats van beschutting en bemoediging, waar mensen van ganser harte welkom zijn om iets te beleven van de verbondenheid van mensen met elkaar en met God die telkens een nieuw begin schept.

Dit verhaal geeft een zevental trefwoorden die omschrijven wat het hart is van de zondagse samenkomst.

In de eerste plaats is er het woord van God. Wij vragen om leeftocht, om brood voor ons hart en om water dat leven geeft. We komen om te horen dat we er mogen zijn, maar er nog niet zijn, slechts onderweg als mensen van de weg.

Wij komen samen om gemeenschap te ervaren. De verbondenheid van mensen die – luisterend naar het Woord – weer weten dat ze op elkaar aangewezen zijn en dat liefde de zin van het leven is.

Samen gemeente zijn, lichaam van Christus. Brood en wijn met elkaar delen. Geen meneren en mevrouwen, maar zusters en broeders, d.w.z. mensen die zelf verantwoordelijk zijn maar elkaar niet onverschillig. Een geloofsgemeenschap waar je bij hoort en je plaats hebt, en ook gemist wordt, omdat we elkaar kennen bij onze naam.

Vervolgens komen we samen om te zingen. Zingend weten we van dankbaarheid en eerbied. We komen samen om de lofzang gaande te houden. Zingen als sacrament, waardoor je iets ervaart van de ruimte en de draagkracht van het leven voor het Aangezicht van God. Er zijn toch dingen waar je alleen maar van kunt zingen.

Ook dient de samenkomst om met elkaar te bidden. We zoeken de stilte en de ruimte van het gezamenlijk gebed. We willen ruimte voor God in ons leven. We spreken uit wat ons bezwaart en vermoeit, om tot rust te komen onder de vleugels van de Eeuwige. We bidden voor de mensen en de dingen die ons aan het hart gaan. Zo zoeken we naar nieuwe kracht om op te slaan en onze vleugels uit te slaan en onze weg in de wereld te vervolgen.

We komen voorts samen om de proporties te hervinden. Om te ontdekken dat we er niet helemaal alleen voor staan, dat wij de eersten niet zijn, dat er ook anderen zijn en God zijn weg gaat en de Geest komen kan waar Zij wil. Zij maakt open, breekt stuk, om zo te helen en te verbinden en je te helpen opstaan met iets van nieuwe hoop en moed voor de week die voor je ligt. Een plaats waar je uit kunt spreken wat er in je omgaat aan twijfel, angst en onzekerheid en zingen mag van de Eeuwige.

We komen ook samen om uitgedaagd te worden. Om de vragen te verduren die opklinken uit het getuigenis van de apostelen en profeten. Vragen die richting geven. Adam, Eva, waar ben je, en waar is je broeder? Vragen die bevrijden uit zelfgenoegzaamheid en je

verwijzen naar wie je zijn mag en kunt in de Naam van de Eeuwige. Je mag leven, je mag leren. En al levend en lerend naar Christus toegroeien. Samenkomen is wakker geroepen worden. Toegerust voor je opdracht en getuigenis. Bepaald bij keuzes en consequenties.

Wij komen samen om gastvrjheid te schenken en te ontvangen. We verwelkomen elkaar. We hebben oog voor elkaar, voor jong en oud, bieden ruimte aan nieuwkomers, maken tijd voor een praatje zonder ze te overvallen of te overvragen. We komen niet alleen voor onszelf, maar ook voor de ander. Tijd voor ontmoeting. Niet alleen wanneer wij behoefte er aan hebben, maar vanuit het vertrouwen dat er wellicht iemand is die behoefte aan ons heeft. Zo maken wij samen de ruimte herbergzaam.

Van groot belang is voor de mensen in de bijeenkomsten van de gemeente het met elkaar spreken over wat wij er eventueel in missen. Mensen die teleurgesteld zijn over wat de samenkomst hun gebracht heeft en de behoefte hebben hierover met gemeenteleden van gedachten te wisselen. Dit is belangrijk, omdat in die omstandigheid uitstraling kan plaats vinden van de liefde, die hoop geeft voor een gelovig leven. Het samenkomen op zondag doen we niet alleen voor ons zelf en voor de eigen gemeente. Het is ook een dienst aan de wereld. Een aanbod, de ruimte om op verhaal te komen. Het samenkomen is een oase in de woestijn voor al die mensen die met hun ziel onder de arm opzoek zijn naar een pleisterplaats op hun weg. Kunnen zij bij ons hun tent opslaan?

Geert van Mesdag

V.I.P.

Zaterdag 26 mei, 9.45uur. de eerste rijders verzamelen zich op het vliegveld van Genève. Er is speciaal voor het naderende gezelschap een stuk stoep afgezet vlak voor de ingang, waar de auto's bij hoge uitzondering mogen parkeren. De comitéleden hijsen zich in de gele vestjes om toegang te krijgen tot de tarmac om de gasten letterlijk uit het vliegtuig te halen. Verbaasd en opgelucht horen de gasten dat ze door Nederlands sprekende mensen worden opgehaald. Meerdere gasten hebben vandaag voor het eerst in hun leven gevlogen en voor iedereen geldt dat ze lange tijd niet op vakantie zijn geweest. Als ze door de douane komen en alle vrijwilligers zien staan, vloeien de eerste tranen. Nu al onder de indruk en dankbaar, terwijl het programma nog moet beginnen. 'We krijgen hier wel een V.I.P-behandeling', merkt een mevrouw in rolstoel op. 'Hoezo?' 'Nou, we zijn Very Invalid People!'

Voor de 35e keer kwamen 28 gasten uit Nederland, geselecteerd door het Rode Kruis Haarlem, onder begeleiding van twee verpleegkundigen, naar Genève voor een achtdaagse vakantie. Ze verbleven in Hotel Chavannes de Bogis en genoten de hele Pinksterweek van het uitgebreide programma en van het prachtige weer. De gasten zijn door ongeval of ziekte aan een rolstoel gekluisterd en niet meer in staat om zonder begeleiding met vakantie te gaan. Dat de gezondheid van deze kwetsbare groep mensen te wensen overlaat, werd dit jaar wel heel duidelijk toen er twee gasten tijdelijk in het ziekenhuis moesten worden opgenomen. Gelukkig kon iedereen na de vakantieweek weer naar huis. Vol mooie herinneringen en blij met de nieuwe vriendschappen.

Uit de dankbetuigingen die we na afloop ontvangen, blijkt hoe zeer de gasten het waarderen om deze week te mogen meemaken. En velen spreken ook de hoop uit dat deze 'droomreis' voor andere minder valide gasten in de toekomst mogelijk blijft. Maar de week zou niet kunnen bestaan zonder de inzet van alle vrijwillige rijders die de gasten overal naar toe brengen en helpen met het duwen van de rolstoelen. Namens het organiserend comité wil ik dan ook iedereen die één of meerdere dagen heeft meegelopen heel hartelijk bedanken voor zijn/haar inzet, enthousiasme en zorg om de gasten veilig te vervoeren. Daarnaast bedanken we alle Nederlanders rond het meer van Genève die een bijdrage hebben geleverd om deze week financieel mogelijk te maken.

Wij vertrouwen er op ook volgend jaar op uw steun te mogen rekenen.

Mocht u alsnog een donatie willen doen, dan kan dat op rekeningnummer 17-711684-6 bij PostFinance

IBAN: CH25 0900 0000 1771 1684 6. BIC: POFICHBEXX.

Ten name van Association SHN, Chavannes-de-Bogis, Hartelijk bedankt!

Cécile Baars-Rijniers

Vice-voorzitter ASHN, Association Semaine des Handicapés Néerlandais

BIJBELLEESROOSTER

Dit leesrooster wordt u aangeboden door het

Nederlands Bijbelgenootschap (www.bijbelgenootschap.nl).

SEPTEMBER 2012

za. 1	Spreuken 24:23-34	Eerlijkheid en vlijt	zo. 16	Marcus 9:14-29	Geloofskracht
zo. 2	Spreuken 25:1-14	Eerlijk en toch niet alles zeggen	ma. 17	Marcus 9:30-50	Belangrijkheid
ma. 3	Spreuken 25:15-28	Raadgevingen	di. 18	Marcus 10:1-12	Huwelijkswet
di. 4	Spreuken 26:1-12	Reageren op dwaasheid	wo. 19	Spreuken 28:1-13	Tegenstellingen
wo. 5	Spreuken 26:13-28	Over luiheid en ruzie	do. 20	Spreuken 28:14-28	Oorzaak en gevolg
do. 6	Spreuken 27:1-14	Wijze raad	vr. 21	2 Koningen 23:31-24:7	Betaling
vr. 7	Spreuken 27:15-27	Scherp opgemerkt	za. 22	2 Koningen 24:8-17	Weggevoerd
za. 8	Psalm 54	Gebed na verraad	zo. 23	2 Koningen 24:18-25:7	Martelgang
zo. 9	2 Koningen 21:1-18	Het gaat weer mis	ma. 24	2 Koningen 25:8-17	Ontmanteling
ma. 10	2 Koningen 21:19-26	Moord en doodslag	di. 25	2 Koningen 25:18-30	Einde verhaal?
di. 11	2 Koningen 22:1-13	Belangrijke vondst	wo. 26	Spreuken 29:1-13	Overeenkomsten en verschillen
wo. 12	2 Koningen 22:14-20	De profetes spreekt	do. 27	Spreuken 29:14-27	Adviezen voor samenleven
do. 13	2 Koningen 23:1-14	Hervormingsdag	vr. 28	Openbaring 12:1-6	Geboorteverhaal
vr. 14	2 Koningen 23:15-30	Ingrijpende maatregelen	za. 29	Openbaring 12:7-12	Overwinning
za. 15	Marcus 9:1-13	Verschijsing	zo. 30	Openbaring 12:13-18	Strijd

Diaconale collecte September 2012 Centre Sociale Protestant- Canton de Vaud- 50 jaar

Het CSP in het kanton Vaud viert dit jaar haar 50 jarig bestaan. Vanaf haar prille begin biedt het CSP gratis privédiensten van sociale hulp aan voor personen, echtparen, gezinnen die in moeilijkheden verkeren en woonachtig zijn in het kanton. Genève heeft haar eigen CSP zoals we allen weten. In deze tijd van economische onzekerheid wordt er weer veelvuldig een beroep gedaan op de expertise en bereidwilligheid van de CSP medewerkers.

Bij het aanbod horen juridische adviezen, ook via consultatie per telefoon. Adviezen kunnen liggen op het terrein van belastingen, sociale verzekeringen of arbeidsrecht. Ook kunnen echtparen met huwelijksproblemen terecht bij de bemiddelaars van het centrum. In geval van te hoge schuldenlasten wordt de balans opgemaakt en een plan voorgesteld voor afbetaling op termijn. Ook emigranten kloppen bij het CSP aan voor hulp om wegwijs te raken. Ondersteuning van jongeren tussen 16 en 25 jaar behoort tot het aanbod voor vragen rond opleidingen en het zoeken naar werk.

Het CSP voorziet in hulp en adviezen voor een groot aantal mensen die aan de zijlijn komen te staan in onze onmiddellijke omgeving. Per jaar vonden in 2011 in Vaud 12'636 consultaties plaats (50 per werkdag); er werken 64 professionele hulpverleners. De kosten voor Vaud bedragen CHF 6.6 miljoen, hiervan wordt 40% bijeengebracht door giften, 35% is de cantonale bijdrage, 25% is het resultaat van de gerecycleerde meubelen, kleding, brocante. Voor Genève liggen de verhoudingen in de zelfde orde van grootte.

Wij bevelen dit zo nabije doel van harte aan in uw aandacht.

Frances Sandberg